

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРИЛАДІВ НАВЕДЕННЯ ТА ПРИЦІЛЮВАННЯ БРОНЕТАНКОВОГО ОЗБРОЄННЯ

Красношапка Ю.В., Біліченко А.О.

*Військовий інститут танкових військ Національного технічного університету “Харківський політехнічний інститут”,
м. Харків*

Озброєння сучасних зразків бронетанкового озброєння – складний інженерно-технічний комплекс, який об'єднує між собою елементи озброєння, систему управління вогнем, механізм (автомат) заряджання та боєприпаси. Комплекс озброєння бойових машин дозволяє їх застосовувати у любую пору року та час доби на всій території нашої країни. Бронетанкові підрозділи можуть

з високою ймовірністю вражати різноманітні цілі на відстанях до 5 кілометрів.

Пошук цілей, точність стрільби та швидкострільність бронетанкового озброєння залежить від якісних характеристик системи управління вогнем (СУВ). Сучасні СУВ побудовані на принципах автоматизації процесів пошуку та підготовки до стрільби, багатоканальне комплексування (виконання декількох функцій одночасно за рахунок створення багатофункціональних пристроїв),

а також підвищення якості процесів які управляються та розширення діапазону застосування зброї у бою.

Сучасні СУВ включають, як правило багатоканальні, багатоспектральні та багатофункціональні комплекси приладів розвідки цілей та прицілювання. До них відноситься комбінований приціл навідника та панорамний приціл командира із незалежною стабілізацією лінії візування, оптичний приціл-дублер із механічним зв'язком лінії візування із зброєю для стрільби в аварійних режимах системи стабілізації та наведення зброї, врахування та відпрацювання поправок при відхиленні стрільби від нормальних умов. На модернізованих танках, які стоять на озброєнні де-яких країн-членів НАТО у состав СУВ входять системи автоматичного слідування за цілю.

Так, танк БМ ”Оплот“ оснащений комбінованим панорамним прицілом ПСК-6 із незалежними денним та нічним каналами, лазерним далекоміром та системою дублювання. Поряд с тим, як основний приціл застосовується денний приціл 1Г46, який має певне “технологічне відставання” від ПСК-6. По-перше, застосування у складі ПСК-6 волоконно-оптичних гіроскопів (ВОГ), з одного боку збільшує точність та стійкість системи стабілізації, та зменшує масогабаритні показники (МГП), потужність електроенергії, яка споживається, збільшується час безперервної роботи та зменшується час готовності до застосування. У свою чергу, зменшення МГП дозволило розташувати у ПСК-6 нічний канал, який відсутній у приладі 1Г46, та далекомір зі збільшеною дискретністю вимірювання дальності до цілі. Отже, застосування ВОГ, а у перспективі лазерних гіроскопів дозволить замінити існуючі приціли далекоміри прилади спостереження, що дозволить суттєво збільшити їх бойові можливості, МГП та ергономічні показники.